

La messe des animaux

Het einde van een mooie traditie?

Elk jaar, op de eerste zondag van november, stroomt de Église Sainte Rita in het 15e arrondissement vol voor de messe des animaux. Een populaire traditie die wereldwijd, zelfs in Nederland, steeds meer in trek is. In Parijs staat de dierenmis echter op de tocht: door geldgebrek is het voortbestaan van de parochiekerk en daarmee ook de traditie in gevaar.

TEKST EN FOTO'S: ANDY ARNTS

Honden, katten, vogels en zelfs een lama en een fret wachten ongeduldig op het moment dat monseigneur Dominique Philippe zich liefdevol over ze ontfermt en de zegen uitsprekt. Daarna kunnen ze er weer een jaartje tegenaan, evenals hun eigenaren, voor wie de *bénédiction des animaux* een belangrijk evenement is. Het is ook niet zomaar iets: het ritueel begint met een ruim anderhalf uur durende pontificale mis, waarbij de aartsbisschop met zijn rug naar de gelovigen toe staat. Een gebruik dat al in de jaren zestig werd afgeschaft, maar dat hier nog altijd in ere wordt gehouden. Daarna volgt de uiteindelijke zegening, waarbij de talrijke dierenbezitters zich verdringen om als eersten aan de beurt te komen. Monseigneur

Philippe weet zich dan ook beschermd door een heuse bodyguard die geen moment van zijn zijde wijkt.

Beminnelijke kitsch

De Église Sainte Rita is de ideale locatie voor een gemoedelijk gebeuren als dit. De kerk is niet alleen vernoemd naar de Italiaanse heilige Rita van Cascia, ook het interieur ademt een Italiaanse sfeer uit, met veel gezellige kitsch en overdadige prullaria. Het gebouw dateert van 1900 en werd in neogotische stijl opgetrokken, met een enkel schip. Maar veel kapitaal om het binnenwerk te versieren was er niet. Een paar verloren schilderijen, vaandels, banieren en op het eerste gezicht wat lukraak neergezette heiligenbeelden moesten de kale kerk wat karakter geven. En dat lukte ook nog. Vlak bij de ingang bevindt zich een kopie van de glazen schrijn uit de Sint Rita basiliek in Cascia, met daarin het intact gebleven lichaam van

PRATIQUE

Église Sainte Rita
27, rue François Bonvin
75015 Paris
Metro: Sèvres-Lecourbe of Volontaires
Dagelijks geopend (behalve op maandag)
van 9.00-13.00 u en van 15.00-19.00 u.
paroissesainterita@orange.fr
eglisesainterita.free.fr

MONSEIGNEUR DOMINIQUE PHILIPPE VECHT DAPPER DOOR OM ZIJN GASTVRIJE PAROCHIE VAN DE ONDERGANG TE REDDEN

de heilige, volledig in was uitgevoerd. De vele kaarsen voor de schrijn getuigen van de diepe devotie die de parochianen koesteren voor deze heilige van hope-loze en onmogelijke zaken. Ook sint Bonaventura, eveneens van Italiaanse komaf, doet het goed bij de gelovigen. Op een A4-tje bij zijn beeld lezen we dat hij zich speciaal inzet *pour les jeunes filles qui cherchent un mari*. Afgaande op de talloze briefjes die als een sneeuwlawaan bij zijn voeten liggen, lijkt het erop dat de nood in het 15e arrondissement hoog is.

Wachten op een wonder

Ondanks de massale opkomst tijdens de messe des animaux heeft de kerk moeite om het hoofd boven water te houden. Ruim drie miljoen euro is er nodig om te kunnen voortbestaan, een bijna onmogelijke opgave. Bovendien besloot de 'Commission du Vieux Paris' al in 2010 dat het kerkgebouw geen speciale bescherming verdient, waarop zij een eventuele koper al op voorhand een sloopvergunning verleende. Inmiddels is het gebouw inderdaad verkocht aan een projectontwikkelaar uit Nantes die voornemens is om op de locatie negentien woningen te bouwen. Monseigneur Dominique Philippe vecht echter dapper door om zijn gastvrije parochie, waaraan hij al bijna dertig jaar verbonden is, van de ondergang te redden. Hij geeft toe dat er een klein wonder nodig

is, maar wonderen bestaan, dus waarom zou het niet kunnen? Bovendien verklaarde hij tijdens de messe des animaux dat hij onlangs een visionaire droom had gehad, waarin hem werd verzekerd dat er 'hulp van boven' zou komen om de kerk te beschermen. Ook een Brusselse diaken, die de pontificale mis voor de eerste keer meevierde, verwacht dat het allemaal niet zo'n vaart zal lopen. 'Volgend jaar vindt het weer gewoon plaats,' antwoordde hij kalm op mijn vraag of dit de laatste keer zou zijn. 'Men hecht hier veel waarde aan tradities.'

In de kou

Hoe het ook zij, feit blijft dat er spannende tijden gaan aanbreken voor de parochie en zijn herder. De lama, die aan het begin van de viering al is gezegend en daarna weer snel naar buiten is gebracht, maakt zich er niet druk om. Hij staat tevreden op een bedje van stro naar de bezoekers te turen en gaat met menigeen op de foto. Zijn dikke vacht behoedt hem voor de kou. Nu maar hopen dat de droom van de aartsbisschop profetische waarde heeft, opdat de vele gelovigen en dierenliefhebbers, die gezamenlijk een mooie traditie willen blijven vieren, niet door een projectontwikkelaar in de kou worden gezet.